

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Αθήνα, 20 Μαΐου 1996

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟ ΑΤΛΑΝΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Η σύνοδος της Βόρειο Ατλαντικής Συνέλευσης στην Αθήνα αποκτά ιδιαίτερη σημασία εν όψει μάλιστα της επικείμενης Υπουργικής Συνόδου των κρατών μελών της Συμμαχίας στο Βερολίνο, καθώς το ΝΑΤΟ φέρεται αποφασισμένο να προχωρήσει στις αλλαγές που είναι αναγκαίες, προκειμένου να διατηρήσει το σημαντικό του ρόλο σε ένα καινούργιο Ευρωπαϊκό περιβάλλον.

Η ασφάλεια της Συμμαχίας, βελτιώθηκε ουσιαστικά τα τελευταία χρόνια. Ωστόσο, κλίμα αβεβαιότητας και αστάθειας εξακολουθεί να υπάρχει σε διάφορες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ηπείρου. Οι εκρηκτικές δυνάμεις της αλλαγής που απελευθερώθηκαν από την αρχή αυτής της δεκαετίας,

θα πρέπει τώρα να έρθουν αντιμέτωπες με σαφείς αποφάσεις. Το νέο περιβάλλον ασφάλειας καλεί για επίδειξη αποφασιστικότητας προς αντιμετώπιση των προκλήσεων του μέλλοντος.

Το νέο NATO, παράλληλα με τους άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς, θα παραμείνει το κύριο στοιχείο της αρχιτεκτονικής ασφάλειας μιας ενωμένης και δημοκρατικής Ευρώπης. Σε αυτό το πνεύμα, θα ήθελα να υπογραμμίσω την ανάγκη και για μια ενισχυμένη Ευρωπαϊκή ταυτότητα και για έναν ισχυρό και ανανεωμένο υπερατλαντικό συνεταιρισμό. Στο πλαίσιο της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, η Ελλάδα υποστηρίζει την οικοδόμηση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη σταδιακή ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή η πολιτική θα είναι συμπληρωματική παρά αντίθετη προς εκείνη της Ατλαντικής Συμμαχίας. Επιπροσθέτως το «δέσιμο» της Ανατολικής και δυτικής Ευρώπης, αναμφίβολα, θα ενισχύσει το ευρωπαϊκό ρόλο στο NATO, ενώ το «ισοζύγιο» μεταξύ Ευρώπης και Βόρειας Αμερικής θα επιβεβαιώσει και θα σταθεροποιήσει την υπερατλαντική διάσταση.

Στο πλαίσιο των αλλαγών που έλαβαν χώρα στην Ευρώπη κατά την διάρκεια των τελευταίων χρόνων, ο σκοπός μας θα πρέπει να συνίσταται στο να οικοδομήσουμε μια δομή της Ευρωπαϊκής ασφάλειας που θα αντανakλά και θα υποστηρίζει τη συνεχή πρόοδο στο νέο περιβάλλον.

Ταυτόχρονα θα πρέπει να αγωνισθούμε σκληρά για μια πλατύτερη και βαθύτερη Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Ως αποτέλεσμα, το νέο NATO θα πρέπει να κατευθύνει τις προσπάθειές του προς τη διατήρηση της

εξωτερικής ισορροπίας στην Ευρώπη επεκτείνοντας τη ζώνη της δημοκρατίας, της ασφάλειας και της σταθερότητας.

Καθώς η διαδικασία της εσωτερικής της Συμμαχίας βρίσκεται σε εξέλιξη, είμαι πεπεισμένος ότι σύντομα θα έλθουμε σε συμφωνία ως προς την χρήση των στρατιωτικών ικανοτήτων του NATO σε ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, προκειμένου να διευρύνουμε και να εμβαθύνουμε τη συνεργασία με τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση (ΔΕΕ). Καθώς η Γαλλία προσεγγίζει τώρα περισσότερο τις στρατιωτικές δομές μιας προσαρμοσμένης Συμμαχίας, πιστεύουμε ότι ένα NATO με συνοχή θα είναι επιτυχώς σε θέση να αντεπεξέλθει στις προκλήσεις της επικείμενης τρίτης χιλιετίας. Ταυτόχρονα, αυτή η διαδικασία θα αποβεί προς όφελος της ενίσχυσης (της ενδυνάμωσης) της Ευρωπαϊκής αμυντικής ταυτότητας. Από αυτή την άποψη, είναι ενθαρρυντικό πως κατά την διάρκεια της πρόσφατης συνάντησης μεταξύ του καγκελάριου Κολ και του Προέδρου Σιράκ, οι δύο πλευρές φάνηκαν να συμφωνούν ως προς τον ρόλο της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) να διαμορφώσει μια αυτόνομη Ευρωπαϊκή παρουσία εντός της Συμμαχίας με την οποία θα συνδεθεί δομικά.

Η έννοια των συμφερόντων ασφάλειας δεν θα πρέπει να περιορίζεται μόνον στην στρατιωτική όψη, αλλά θα πρέπει τώρα να ερμηνευθεί με ευρύτερη έννοια. Η Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, είτε στον τομέα της ασφάλειας, είτε στον τομέα της οικονομίας σημαίνει ότι εργαζόμαστε να επεκτείνουμε τον ευρωπαϊκό και ασφαλώς τον υπερατλαντικό χώρο. Η ασφάλεια συνδέεται στενά με την πολιτική και οικονομική πρόοδο, η οποία προσδίδει μεγαλύτερη εμπιστοσύνη σε μια μακροπρόθεσμη εξέλιξη. Σ' αυτό το πλαίσιο η διεύρυνση του NATO σχετίζεται άμεσα με

τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς έχει να κάνει με την ίδια δέσμη αξιών και δημοκρατικών αρχών.

Στη σύνοδο κορυφής του Ιανουαρίου του 1994, συνηγορήσαμε υπέρ του ανοίγματος των «θυρών» του NATO σε νέα μέλη ως τμήμα μιας εξελικτικής διαδικασίας. Με άλλα λόγια, είδαμε τη διεύρυνση όχι ως αυτοσκοπό, αλλά ως μέσον που θα βοηθήσει στη δημιουργία ενός ευρέως, σταθερού, ειρηνικού Ευρωπαϊκού συστήματος, το οποίο θα αντικαταστήσει τις στρατιωτικές μεραρχίες και τις εντάσεις της ψυχροπολεμικής περιόδου. Ταυτόχρονα, σε εκείνη τη Σύνοδο Κορυφής, θέσαμε ως στόχο τη διασφάλιση πως οι νέες δημοκρατίες της ηπείρου μας θα αναπτύσσονται θετικά και θα συμμετέχουν δραστήρια σε όλες τις όψεις της Ευρωπαϊκής οικοδόμησης. Αυτό είναι και το κριτήριο που θα πρέπει να αποφασίζουμε για την επέκταση και τον χρόνο της διεύρυνσης.

Κατά την άποψή μας, η διεύρυνση του NATO θα πρέπει να προχωρήσει προσεκτικά κατά τρόπο εξισορροπημένο, και να συμπεριλάβει επίσης χώρες της Νότιας Ευρώπης, αφού το επίκεντρο των ενδιαφερόντων της Συμμαχίας, ουσιαστικά, μετακινήθηκε, κατά τα τελευταία χρόνια, προς τον ευρωπαϊκό Νότο και τη Μεσόγειο. Οι φιλοδοξίες Ευρωπαϊκών λαών να ενταχθούν σε πολιτικές, οικονομικές και στρατιωτικές ευρωπαϊκές δομές πρέπει να εκπληρωθούν. Ο τελικός στόχος δεν μπορεί να είναι άλλος από μια αδιαίρετη Ευρώπη. Αυτό το νέο σύστημα πρέπει να συμπεριλάβει μια ελεύθερη, δημοκρατική και ευημερούσα Ρωσία.

Πιστεύω πως πρέπει να εργασθούμε στενά με αυτή τη χώρα, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τις ευαισθησίες της. Ένας υγιής και συνεργάσιμος Συνεταιρισμός μεταξύ του NATO και της Ρωσικής Ομοσπονδίας θα επιτρέψει και στις δύο πλευρές να αντιμετωπίσουν

κοινά προβλήματα. Αυτή η σχέση μπορεί και πρέπει να αποτελέσει τον ακρογωνιαίό λίθο της ασφάλειας στην μετά ψυχροπολεμική Ευρώπη. Ο στόχος μιας Ευρώπης ενωμένης που θα στηρίζεται στη δημοκρατία, την ασφάλεια και την οικονομία της αγοράς, δεν μπορεί να επιτευχθεί με τον αποκλεισμό της Ρωσίας. Ασφαλώς η «εμπλοκή» και όχι η απομόνωση της Ρωσίας σε μια τέτοια Ευρώπη θα αποτελέσει το «κλειδί» της Ευρωπαϊκής ασφάλειας.

Η συμμετοχή της Ρωσίας στον συνεταιρισμό για την ειρήνη και, ειδικότερα, στις επιχειρήσεις IFOR στη Βοσνία αποτέλεσε ήδη ένα σημαντικό βήμα, το οποίο ευελπιστούμε ότι θα οδηγήσει σε άλλες συγκεκριμένες μορφές συνεργασίας.

Ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει επίσης να δοθεί στις σχέσεις της Συμμαχίας με την Ουκρανία. Αυτή η χώρα αποτελεί επίσης ένα σημαντικό παράγοντα της νέας Ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής ασφάλειας.

Κατά την διάρκεια των τελευταίων δύο ετών στο πρόγραμμα της Συμμαχίας «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη», συμμετείχαν ενεργώς όλοι οι ενδιαφερόμενοι. Μαζί με το Βόρειο Ατλαντικό Συμβούλιο Συνεργασίας ο Συνεταιρισμός για την Ειρήνη διαδραματίζουν έναν σημαντικό ρόλο στη σφυρηλάτηση μακρών και διαρκών σχέσεων μεταξύ της Συμμαχίας αφ' ενός και όλων των Εταίρων της αφ' ετέρου. Προσβλέπουμε στην περαιτέρω ανάπτυξη, επέκταση και ενίσχυση του Προγράμματος «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη», προκειμένου να το καταστήσουμε, στο διηνεκές μέλλον, συστατικό στοιχείο της Ευρωπαϊκής αρχιτεκτονικής ασφάλειας.

Στα τελευταία χρόνια γίναμε μάρτυρες των θλιβερών γεγονότων του εμφύλιου πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία. Η Ελλάδα από πολύ

νωρίς είχε διακηρύξει ότι μια διαρκής πολιτική λύση δεν μπορεί να αναζητηθεί στα πεδία των μαχών. Συμμετέχουμε ενεργά σε όλες τις προσπάθειες της IFOR για την ειρήνη στην Βοσνία.

Θα μου επιτρέψετε να προσθέσω ένα ακόμη σημείο που πιστεύω ότι είναι καθοριστικής σημασίας στην κοινή προσπάθειά μας στην πρώην Γιουγκοσλαβία: Η ανοικοδόμηση της κατεστραμμένης υποδομής της Βοσνίας και η ανύψωση του πεσμένου ηθικού των πληθυσμών στην περιοχή αυτή, θα πρέπει να προσελκύσουν την ιδιαίτερη προσοχή μας. Ειδάλλως, τα μέχρι στιγμής επιτεύγματα της IFOR κινδυνεύουν να μην αποφέρουν, μακροπρόθεσμα, θετικά αποτελέσματα. Γι' αυτό το λόγο, η αποστολή της IFOR θα πρέπει να αξιοποιηθεί σε συνδυασμό με την ασφάλεια και την υποστήριξη που απαιτείται γι' αυτό το στόχο και από άλλους διεθνείς οργανισμούς, όπως τον ΟΑΣΕ.

Θα είναι οπωσδήποτε ελλιπής η ομιλία μου, εάν δεν αναφερθώ στην κατάσταση της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Λόγω της γεωστρατηγικής θέσεως της, η Ελλάδα αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στις σχέσεις της με τις άμεσα ή λιγότερο άμεσα γειτνιάζουσες προς αυτήν χώρες, γιατί θεωρεί την ύπαρξη καλών σχέσεων με τις χώρες αυτές παράγοντα σταθερότητας.

Σ' αυτή την περιοχή, η Ελλάδα προσπαθεί να συμβάλλει στην σταθερότητα και ασφάλεια, μέσω της ανάπτυξης μιας πολύπλευρης συνεργασίας - διμερούς και πολυμερούς - που θα στηρίζεται στην αρχή των σχέσεων καλής γειτονίας και φιλίας.

Το μέλλον της ασφάλειας της Ευρώπης βασίζεται στο ότι οι προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε, δεν μπορούν πλέον να αποτελούν αντικείμενο επιμέρους χειρισμών. Αποτελεί θεμελιώδη πεποίθησή μου πως η δική

μας ασφάλεια συνδέεται και με την ασφάλεια των άλλων κρατών. Επιπροσθέτως, οι αλλαγές στην «γεωπολιτική σκακιέρα» που συντελέσθηκαν τα τελευταία χρόνια, οδήγησαν σε μια όλο και περισσότερο αυξανόμενη διεθνή αλληλεξάρτηση, η οποία με τη σειρά της έχει ως άμεση κατάληξη τον επανακαθορισμό των εθνικών συμφερόντων. Η νέα αυτή περίοδος που διανύουμε, χαρακτηρίζεται από το «σπάσιμο» των διαιρέσεων και την οικοδόμηση γεφυρών φιλίας.

Τα παραδοσιακά σύνορα μεταξύ της ευρωπαϊκής ασφάλειας και της ασφάλειας της μεσογειακής περιφέρειας θα πρέπει να «σπάσουν». Τα Μεσογειακά παράλια πάντοτε εχαρακτηρίζοντο από αστάθεια. Ο διάλογος μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ αφ' ενός και των Μεσογειακών κρατών αφ' ετέρου, θα οδηγήσει στην υλοποίηση των προσδοκιών μας για σταθερότητα προς όφελος όλων των χωρών στην περιοχή. Ωστόσο, σημαντικά προβλήματα εξακολουθούν να υπάρχουν.

Η Ελλάδα εργάζεται για την εντατικοποίηση των σχέσεών της με τους άμεσα γείτονές της στη βάση της αμοιβαίας κατανόησης, της ειλικρίνειας και της ισοτιμίας. Ειδικότερα, η χώρα μας διατηρεί καλές σχέσεις με τους βόρειους γείτονές της. Οι σχέσεις μας με την Αλβανία βρίσκονται στο σωστό δρόμο. Οι σχέσεις μας με τη Βουλγαρία συνεχίζουν βελτιούμενες. Με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας εργαζόμαστε μαζί σε όλα τα επίπεδα και αναμένουμε το εναπομένον θέμα που βρίσκεται σε εκκρεμότητα να επιλυθεί προς αμοιβαίο όφελος αμφοτέρων των χωρών.

Όσον αφορά την Τουρκία, το χαμηλό επίπεδο στις σχέσεις μας, που επιβαρύνθηκαν περαιτέρω από το 1974, δυστυχώς συνεχίζει να υφίσταται, ενώ προσφάτως καινούργια σύννεφα συσσωρεύτηκαν στον ορίζοντα. Μην παραγνωρίζοντας την αρνητική ροή των γεγονότων,

θέλω να υπογραμμίσω κατηγορηματικά ότι η Ελλάδα, περισσότερο από κάθε άλλο έθνος, ενδιαφέρεται στο να έχει ως γείτονα μια Τουρκία ειρηνική, σταθερή και ευημερούσα. Η Ελλάδα επιθυμεί να αναπτύξει φιλικές και ειρηνικές σχέσεις με αυτήν τη χώρα. Και δεν θα εγκαταλείψει τις προσπάθειές της να αγωνίζεται προς την επίτευξη αυτού του σκοπού, παρά τις δυσκολίες που μπορούν κατά καιρούς να εμφανίζονται και να φράζουν τον δρόμο προς τα εμπρός. Όμως, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι οι σχέσεις καλής γειτονίας δεν μπορούν να βασίζονται επί μονομερούς προσεγγίσεως, αλλά απαιτούν αμοιβαία καλή θέληση και έμπρακτα δείγματα. Κατά συνέπεια, η Ελλάδα δεν μπορεί να δεχθεί την απειλή ή τη χρήση βίας στις διεθνείς σχέσεις. Η Ελλάδα θα συνεχίσει να υπερασπίζεται και να σέβεται την αρχή της εδαφικής ακεραιότητας και το απαραβίαστο των υφισταμένων, διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων, σύμφωνα με τον Καταστατικό Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, την Τελική Πράξη του Ελσίνκι και την Χάρτα των Παρισίων και θα αναζητεί λύσεις με ειρηνικά μέσα στη βάση του Διεθνούς Δικαίου και των σχετικών Συνθηκών. Αυτές είναι ασφαλώς και οι βασικές αρχές επί των οποίων εδράζεται η Συμμαχία. Αποτελεί επίσης σταθερή θέση της Ελλάδας ότι όποια χώρα εγείρει διεκδικήσεις ή αμφισβητεί δικαιώματα γειτονικής χώρας, θα πρέπει να προσφύγει στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, το οποίο κατ' ακολουθία θα εκδώσει την απόφασή του επί των διεκδικήσεων αυτών.

Σε έναν κόσμο γεμάτο προκλήσεις, το νέο ΝΑΤΟ θα εκπληρώσει την αποστολή του όταν οι δύο «πυλώνες» του, η Ευρώπη και η Βόρειος Αμερική, εργάζονται από κοινού και αρμονικά.

Ο δρόμος που έχουμε μπροστά μας, είναι μακρύς. Αλλά μακρύς είναι και ο προορισμός του ανθρώπου. Παραφράζοντας την οδύσσεια του Ομήρου θα έλεγα:

«Πολλά είδα και γνώρισα: πολιτείες και συμπεριφορές, κλίματα, συμβούλια, κυβερνήσεις. Δεν είμαστε τώρα οι ίδιοι όπως παλιά. Αλλάξαμε από το χρόνο και το πετρωμένο, αλλά παραμείναμε ισχυροί στη θέλησή μας να αγωνιζόμαστε σκληρά, να αναζητούμε, να βρίσκουμε και όχι να ενδίδουμε

**Address by Mr. Costas Simitis Prime Minister,
to the North Atlantic Assembly in Athens, May 20, 1996**

It is a great pleasure for me to address such a distinguished audience as the members of the North Atlantic Assembly.

The meeting of the North Atlantic Assembly in Athens takes on a particular significance, as the Alliance is heading for the Berlin Ministerial Meeting, determined to pursue ahead the necessary changes, so as to maintain its important role in a new European environment.

Allied security has improved significantly in recent years, but uncertainties and instabilities remain in various parts of Europe. The explosive forces of change that were liberated by the success of our democratic institutions, since the beginning of this decade, must now be confronted with wise decisions. The new security environment calls for a demonstration of decisiveness to meet future challenges.

A new NATO, along with the other European institutions, will remain the main element of the security architecture of a united and democratic Europe. In this spirit, I should underline the need for both a strengthened European identity and a strong and renewed transatlantic partnership. In the framework of the Intergovernmental Conference, Greece supports the building of a European Union common defence policy by gradually incorporating the Western European Union in the E.U. This policy will be complementary rather than antithetical to that of the Atlantic Alliance. Furthermore, the binding of Europe's East and West will undoubtedly enhance the European role in NATO, while the right balance between Europe and North America will confirm and consolidate the transatlantic dimension.

./..

Αλλά η ασφάλεια περιβάλλοντος δείχνει για το μέλλον του ΝΑΤΟ νέα ερωτήματα

Το ΝΑΤΟ ως ραμένει ο παλιός φορέας της στρατηγικής ασφάλειας προς το παρόν.

Χρειάζεται μετεξέλιξη του ΝΑΤΟ. Λεωστικά μεταστροφών

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να έχει μια ωριμαία

ποσοφία οργάνωσης, πολιτική της ωριμότητας ασφαλείας της Ατλαντικής Συμμαχίας. Η διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής ασφαλείας με την ενταξη της Διευρωπαϊκής Ένωσης στην Ένωση

Η διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής ασφαλείας με την ενταξη της Διευρωπαϊκής Ένωσης στην Ένωση

In the context of the changes which have occurred in Europe during the recent years, our aim must be to build a structure of European security that reflects and supports continued progress in the new environment. At the same time, we must strive for a broader and deeper European integration. As a result, the new NATO should be directed toward maintaining the overall strategic balance in Europe by extending the zone of democracy, security and stability.

As far as the process of the internal adaption of the Alliance is concerned, I am confident that we will soon be in agreement on the use of the military capabilities of NATO in European operations, in order to broaden and deepen the cooperation with the Western European Union. As France is now moving closer to the military structures of an adapting Alliance, we believe that a coherent NATO will be well in place to step into the forthcoming millennium. At the same time, this process will also benefit the strengthening of the European defence identity. In this respect, it is encouraging that during the recent meeting between Chancellor Kohl and President Chirac, the two sides seemed to agree on the role of the Western European Union in shaping an autonomous European presence within the Alliance with which it will be linked structurally.

The notion of security interests should not be confined only within the military aspects, but it should now be interpreted in a broader sense. European integration, whether in the security or in the economic field, means that we are working to expand the European, indeed the transatlantic, civic space. Security is closely linked to political and economic progress, giving more confidence to a long-term evolution. In this context, NATO's enlargement has relevance vis-a-vis the developments in the European Union, as it copes with the same set of values and democratic principles.

6) Το νέο
NATO απέναντι
~~να διατηρείται~~
στην Ευρώπη
για την ασφα-
λεια της αμε-
ρικής και των
Ευρωπαίων Ε-
ταίχων είναι
η ύλη της η-
μάρτυρας, η
ασφάλεια
και ο στα-
πότης
Διεργασία

δ) Το ΝΑΤΟ
να μπορεί
να χρησιμοποιήσει
τα μέσα που έχει
σε ειδικές
αποστολές
(Ευρω-
ναύαρχ)

Τι σημαίνει
αποφύγει

Η έννοια
~~αποφάσεως~~ της
αποφάσεως
έχει και
τη συνομο-
νική και
μοιωνική
ωρεορέ

Η Δουραγὲς Ερω-
τασιὴν ἐνωσθ
θα σιωπῇ ἔδει
τον ὡλοῦ της,
Ερωτασιὴν
παρορσία
στη Συμμαχία

At the Summit meeting of January 1994, we pledged to open NATO's doors to new members as part of an evolutionary process. In other words, we saw enlargement not as an end in itself, but as the means to help create a broad, stable, peaceful European system to replace Cold War divisions and animosities. At the same time, we aimed at ensuring that the new democracies of our continent develop positively and participate actively in all aspects of European construction. This is the criterion on which we must determine the extent and timing of the enlargement.

Διεύρυνση
ωστόσο
του ΝΑΤΟ δεν
είναι σκο-
πόωυ αλλά
μέσο για
ένα ωριστό,
σταθερό και
εμπνευσ-
μένο ευρωπαϊκό
σύστημα
συνεργίας

In our view, enlargement should be addressed with caution and directed, in a balanced way, to also include countries of Southern Europe, since the epicentre of the Alliance's concerns has considerably moved, in the last few years, toward the European South and the Mediterranean. The aspirations of European peoples to be integrated into the political, economic and military European structures, should be fulfilled. The ultimate objective can be nothing less than an undivided Europe.

+

Η Διεύρυνση
θα πρέπει να
προχωρήσει
προσεκτικά
και να με-
ριχθεί με
χάρη του ο-
ργανισμού
Νότου.

This new system must include a free, democratic and prosperous Russia. I believe that we must work closely with that country, taking seriously into account its sensitivities. A healthy and cooperative partnership between NATO and the Russian Federation will permit both sides to tackle common problems in a pragmatic way. This relation can and will be a key foundation of security in post-Cold War Europe. The vision of Europe united by a commonly shared commitment of democracy, security and market economy, cannot be achieved by excluding Russia. Indeed, involving, and not isolating Russia will likely prove to be the keystone of European security. Russia's participation in the Partnership for Peace and, most particularly, in the IFOR operations in Bosnia, has already been an important step, which will hopefully lead to other concrete forms of cooperation.

Το νέο σύστημα
πρέπει να
συμπεριλάβει
και τις χώρες
της Νοτιοανατο-
λικής Ευρώπης
και να αναγνω-
ρίσει την Ρωσία
Το να συμπερι-
ληφθεί η Ρωσία
να αναγνωριστεί
η Ρωσία είναι
θέμα για το
πρόγραμμα
εργασίας.

Particular importance should also be attached to the Alliance's relations with Ukraine. This country is also an important element of the new European security architecture. /

In the course of the last two years, the Partnership for Peace programme was firmly established and has attracted widespread and active participation. / Together with the North Atlantic Cooperation Council, they both play an important role in forging long lasting relations between the Alliance and all its Partners. We look forward to further developing, broadening and enhancing PfP, so as to make it a permanent feature in an evolving European security architecture.

In the recent years, we have witnessed the regrettable events of the civil war in the former Yugoslavia. / Greece, from the very beginning, has subscribed to the view that a lasting political solution could not be found on the battlefield. / We actively participate in all efforts deployed by IFOR to bring peace in Bosnia.

Let me only add one point that I think is of significant importance to our common effort in ex-Yugoslavia. The reconstruction of the damaged infrastructure of Bosnia and the revitalisation of its harassed population should draw our particular attention. / Otherwise, IFOR's achievement would be devoid of lasting positive effects. / For this reason, IFOR's mission should be considered in conjunction with the security and support required for the work, of both the High Representative, the OSCE and other organisations, as a good example of what can be achieved through international concerted efforts.

I would be remiss if I did not also touch upon the situation in Southeastern Europe. Due to its geostrategic position, Greece attaches particular importance to relations with its immediate and less immediate neighbours as an element of stability.

Προγραμμα
δυναται;
εισοδησια
του εθνικου
εχει οση-
μασια
αυτη χρον
και οδ
ωρεωει
να εωθετα-
δει, ωστε να
αποεξει,
σταθερο
στοχεο
της Ευρω.
αρχικου-
νικη ασφα-
λειας

Διατερε,
σημασια
τη βοσνια
η ανασυρ-
τηνη της
υποδομης,
και η υαδων
θνη του
υποδομης
στην ασφα-
δια αυτη

+

In this troubled region, Greece tries to contribute to security and stability through the development of a multifaceted cooperation, both bilaterally and multilaterally, based on the principle of good neighbourly relations.

It should be
of good
our Neighbour
country's opinion
+

Europe's future security is based on the premise that the challenges facing us cannot be handled in isolation. It is our fundamental conviction that our own security is inseparably linked with that of other states. Further, the extraordinary changes in the geopolitical affairs over the past few years have led to an increased international interdependence, which in turn has its impact on redefining national interests. The new period we are going through is characterized by breaking divisions and building bridges of friendship.

+

The traditional boundaries between European security and the security in the Mediterranean periphery should break down. The Mediterranean littoral has always been characterized by instability. It is an area where strategic challenges of post-Cold War era are re-emerging. The dialogue undertaken by the European Union and NATO with the Mediterranean states will improve the prospects for stability to the benefit of all countries in the region.

+

But important
problems
do exist

Greece is working toward intensification of its relations with its immediate neighbours on the basis of mutual understanding, openness and on an equal footing. In particular, our country maintains good relations with its northern neighbours. Our relations with Albania are on the right track. Relations with Bulgaria continue to improve. As far as the former Yugoslav Republic of Macedonia is concerned, we are working together at all levels and expect that the remaining matter in abeyance will be solved to the mutual benefit of both countries.

+

Turning now to Turkey, the downturn in our relations, which have been further burdened since 1974, unfortunately continues to haunt these relations, while

i recently new clouds accumulated in the horizon. Notwithstanding this negative trend of events, I want to stress categorically that Greece, perhaps more than any other nation, is interested in having as its neighbour a peaceful, stable and prosperous Turkey. Greece wishes to develop friendly and peaceful relations with that country. It will not fail to keep striving to achieve that goal, despite the difficulties that may occasionally appear to block the way ahead. This being said, I should recall that good neighbourly relations cannot be based on a one-way street approach, but require reciprocal good will and actions. In the same context, Greece cannot accept the threat or use of force in international relations. Greece will continue to defend and respect the principle of territorial integrity and inviolability of existing internationally recognised borders, in accordance with the UN Charter, the Helsinki Final Act and the Charter of Paris, and seek solutions by peaceful means on the basis of International Law and the relevant treaties. These are of course the very principles upon which the Alliance is based. It is therefore Greece's firm position that any country asserting claims to or disputing rights of a neighbouring country should appeal to the International Court of Justice which will subsequently adjudicate these claims.

In a world full of challenges, the new NATO will fulfill its mission when its two pillars, Europe and North America, are working together in harmony. The road ahead is a long one. But long is the destiny of man. If I paraphrase Homer's Odyssey:

"Much have I seen and known; cities of men
And manners, climates, councils, governments,
We are not now the same as in old days
Changed by time and fate, but strong in will
To strive, to seek, to find, and not to yield..."

.....